

Carrer de Guayaquil / Plaça del Peix

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Guayaquil; plaça del Peix, s/n
Emplaçament
Alçada: A la zona d'eixample de Granollers
144

Coordenades:

Latitud: 41.606331234931
Longitud: 2.2875251230739
UTM Est (X): 440632
UTM Nord (Y): 4606314

Classificació

Número de fitxa 08096 - 308
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XXI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Moltes de les cases antigues han estat enderrocades i substituïdes.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Casa del carrer Nou 12](#)

[Can Bigues](#)

[Casa Maspons i Camarasa](#)

Autoria de la fitxa

ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la fitxa: dt., 01/01/2002 - 01:00

Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana

Data de la darrera revisió: dl., 17/06/2024 - 13:24

Descripció

Carrer que forma part de l'eixample granollerí, en la seva part desenvolupada al sud. És la continuació del carrer del Portalet, més enllà del carrer Nou, i arriba fins el carrer de Navarra. La plaça del Peix és un racó gairebé amagat en el primer tram del carrer Guayaquil, entre el carrer Nou i el del Príncep de Viana.

En aquest sector hi predominava un tipus d'edificis senzills, construïts a finals del segle XIX o principis del XX. Eren cases entre mitgeres, de planta baixa, o de planta baixa i pis. Algunes encara recordaven una tipologia popular tradicional i camperola, al costat d'altres amb una estètica més urbana. Més endavant s'hi van començar a construir les primeres cases de veïns amb alçades superiors. Algunes d'aquestes ja dataven del segle XIX. En alguns casos s'hi poden veure elements decoratius, balustres, complements ceràmics o altres, seguint les modes estètiques del moment. Al costats dels edificis d'habitatges també n'hi havia altres de tipologia industrial per hostatjar petits tallers i indústries. En els darrers anys, però, molts dels edificis antics s'han anat substituint. Els que s'han conservat i presenten cert interès patrimonial són els següents:

Número senars: cases 11-27 (tipologia tradicional de planta baixa i pis, tret de la 17), 83 (tipologia tradicional de planta baixa i pis), 105 (casa de Pere Gendra).

Números parells: cases 16 (tipologia tradicional de planta baixa i pis), 20 (casa de veïns, segle XIX), 24-26 (tipologia tradicional de planta baixa i pis), 30-32 (Villa Montserrat, dècada 1930, forma part de la casa Maspons), 36 (casa de veïns, amb balustres, terrat a la catalana).

Plaça del Peix números: cases número 6 i 7 (cases de tipologia popular).

Història

L'eixample de Granollers es va configurar sobretot a la segona meitat del segle XIX. La carretera va substituir l'antic camí Ral l'any 1848 i el ferrocarril va arribar el 23 de juliol de 1854. La segona línia de ferrocarril va arribar a Granollers el 1875. Fins al 1880 les edificacions s'estenien al sud pel carrer de Ricomà fins a la Creu de Palou, al nord fins la plaça de la Muntanya entorn a la fàbrica de la Font, i a Llevant, entre la nova carretera de Vic i l'antic traçat, i l'estació vella de França. Les línies paral·leles al nord i al sud es van iniciar entre 1862-63 amb la construcció de la fàbrica de can Piñol i les primeres cases del carrer d'en Prim.

Pel que fa al carrer Guayaquil en particular, al tombant de segle XX ja estava plenament urbanitzat. En aquesta època, l'autor Amador Garrell diu que hi havia tres o quatre cases de senyors d'aspecte molt senzill que tenien les trasseres ocupades per espaiosos jardins amb sortida a la placeta del Peix.

La placeta del Peix s'anomenava així perquè és on els venedors deixaven els seus carros carregats de peix els dies de mercat. En un principi el carrer Guayaquil s'anomenava de l'Alba. Al seu inici hi havia el col·legi i la capella de les Germanes Carmelites, i també cases per a habitatges de famílies de treballadors (GARRELL, 1960). En aquest carrer hi ha també la Casa Maspons Camarasa, construïda pel militar i alcalde Jaume Maspons. L'últim Maspons nascut a Granollers, Pere Maspons i Camarasa, es va embarcar a

fer les Amèriques i s'instal·là a Guayaquil. Féu una bona fortuna amb una plantació de cafè, i després tornà a Granollers. Construï un xalet amb jardí a la propietat familiar, va fer de mecenes i patrocinà la restauració de l'antic convent de Sant Francesc com a escola de música. En agraïment, la ciutat va dedicar aquest carrer al seu record.

A un nivell més anecdòtic, l'autor García-Pey recorda que en aquest carrer, a la cantonada amb Príncep de Viana, hi havia la botiga Francesc Gual Recolons, mosso d'esquadra. La seva casa arribava fins al carrer de Barcelona. Tanta fama tenia aquest establiment, tancat el 1957, que el carrer de Guayaquil es coneixia com el "carrer de can Xarulló" (GARCÍA-PEY, 1990).

Bibliografia

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

